

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

KNIGHT FALL

Satire in drie bedrijven

door

Sue Lenier

Vertaling : Alice Holemans

Toneelfonds J. Janssens

Antwerpen - 1992

Nr. 1677

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste ZES tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde auteursrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel 4

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aankoopbewijs. Dit bewijs moet samen met een aanvraagkaart waarop plaats en datum(s) van opvoering werden ingevuld, minstens veertien dagen voor de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gecopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende auteursrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.

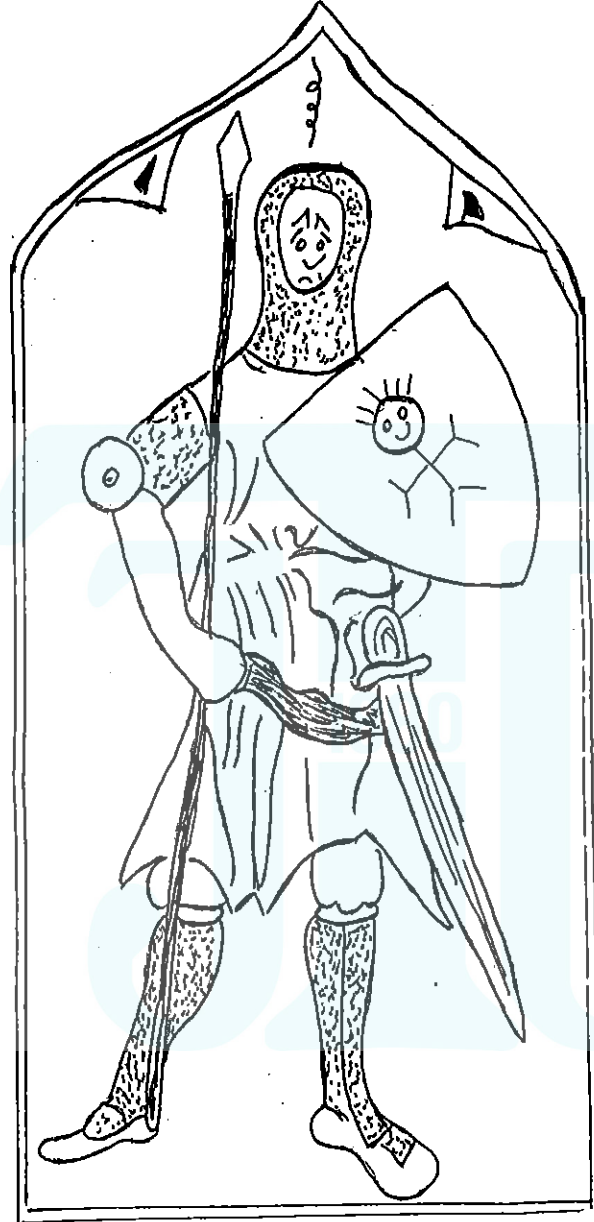
cop. 1988 Toneelfonds J. Janssens/Sue Lenier ; vert. ALice Holemans

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotocopie, microfilm of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Muziek ?

Nr. 1677

GROEF III

KNIGHT FALL

Door: Sue Lenier

Vertaling en Regie

Alice Holemans

— KNIGHT FALL —

Door Sue Lenier

Vertaling en bewerking: Alice Holemans

KORTE INHOUD

ENGELAND... TEN TIJDE VAN KONING ARTHUR.....

ISOLDE , een bekoorlijke hofdame zit rustig te handwerken , (zoals bekoorlijke hofdames in de tijd als eens meer plachten te doen).

LANCELOT, op vlucht voor de vijand komt binnenstuiven en verstopt zich lafhartig onder de rokken van de kuise hofdame.

Wanneer het gevaar geweken is tracht hij zijn gezicht te redden door hartstochtelijk aan het maagdeken zijn liefde te verklaren.

Ontzet, en hoegenaamd niet gediend van zijn avances, stuurt zij hem op weg om de - vooral érg ónmogelijke zoektocht - naar de Heilige Graal te ondernemen.

Zij geeft hem twee gezellen mee. De demente , antieke ridder :PARSIVAL en GAWAINE, een homofiele ridder die reeds lang verliefd is op Lancelot, (in stilte uiteraard).

De Queeste voert hen door een duister woud. Parsival, de graal "deskundige" meent de juiste weg te kunnen leiden aan de hand van 'dromen'.

Zij verdwalen dan ook bijna onmiddellijk.

Onderweg wordt het trio opgelicht door een boer - Lancelot komt in een moeras terecht - Gawaine en Lancelot twisten voortdurend- en Parsival praat over zijn verborgen hartstocht voor draken....

EDINBURGH - AUGUSTUS 1987

ANTWERPEN - MEI 1988

CAST

LANCELOT DU LAC :
 GAWAINE :
 PARSIVAL :
 ISOLDE :
 MORGANA LE FAY :
 BOER :

BEDRIJF 1SCENE 1

- De tuin van een middeleeuws kasteel. Isolde wandelt in de tuin - in de verte het geluid van naderende paardenhoeven. Isolde tuurt in richting van geluid - schrikt op en verbergt zich achter struik.
 Lancelot komt op - zwierig met veerkrachtige tred- en voorāl ērg schitterend-
 Achter hem volgt Gawaine - moe, lusteloos en voorāl erg ontevreden.

LANCELOT (zingt)

How how how how, how how how how
 Onversaagd ben ik uitgereden
 Nooit heb ik het gevaar vermeden
 Zo wist ik de graal te vinden
 Zeg het aan metgezel en vrienden (2x)
 How how how how, how how how how

LANCELOT (spreekt): Kom, Gawaine, doe nou mee!

GAWAINE (valt in):

How how how how, how, how how how

LANCELOT (zingt) :

'tZwarte gat aan 't eind der tijden
 Dat heb ik komen te bestrijden
 Geen genot kon mijn hart verblinden
 Zeg het aan metgezel en vrienden (2 x)

LANCE & GAW.: How how how how, how how how how

LANCE (solo) : Tvenaars, draken en gedrochten

Heb ik met 't blanke zwaard bevochten
 Nimmer kon de angst me verslinden
 Zeg het aan metgezel en vrienden (2x)

LANCE & GAW. : How how how how, how how how how

LANCE (spreekt) :

Kom Gawaine, jouw beurt ...

GAWAINE : Oh, Oké !!

Gawaine zingt maar 't hangt duidelijk zijn schoenen uit...

't Was een tocht om nooit te vergeten

Ik heb haast mijn broek volgescheten

'kVoel me ziek ik laat boeren en winden

Zwijg maar stil tegen al mijn vrienden (2 x)

How how how how, how how how how!

Lancelot HōwHōwd entoesiast mee !

Lancelot ãf en sleurt Gawaine mee. Morgana Le Fay komt op, kijkt ridders na en ontdekt plots Isolde achter struik...

MORGANA : Isolde, wat spook jij daar uit ?

ISOLDE : Wat!... oh, jij bent het. Lancelot is terug!

MORGANA : Had me dan eerst eens verteld dat hij weg was, dan had ik me over zijn afwezigheid kunnen verheugen.

ISOLDE : ...en hij heeft ze gevonden ! Die doorgedraaide - eerste klas-hufter heeft de graal gevonden ! Ongelóófelijk !
Het is een vervloekt mirakel God heeft een vervloekt mirakel gepleegd om mij naar bed te doen gaan met die bastáard !
DANK JE GOD !!!

MORGANA : Naar bed ?? Met Lancelot ?... Waarom moet jij naar bed met Lancelot ?

ISOLDE : Ik ben zo naïef..... neem nu Lancelot - geen vrienden, geen geld, geen hersenen - Kan zo iemand zich in dodelijke gevaren begeven en heelhuids terugkomen ? Géén schijntje kans.... dácht ik!
O, jij stómme teéf.... jij verdommese stómme; stómme, stómme teef!

(Isolde slaat zichzelf uit pure frustratie) OUúúch!

MORGANA : Waarom moet jij naar bed met Lancelot ?

ISOLDE : Ik ben 't hem verschuldigd!

MORGANA : Wát ben jij hem verschuldigd ?

ISOLDE : MIJZELF!... Dat is dan ook de reden waarom ik nu een beetje van de kaart ben.

MORGANA : Negeren maar !

ISOLDE : Jij weet toch hoe die ridders zijn : "laat me je aanbidden" zeggen ze, en meteen verkrachtten ze je. O, ik zou de eerste niet zijn en Lancelot kennende.... die zou zeggen dat ik ervan genoten had, en dat nog zelf geloven ook. ... Morgana, het is hópeloos!

tenzij jij me wil helpen.

MORGANA : Waarom zou ik ? 1° weet ik nog steeds niet wat er aan de hand is en 2° ik mag Lancelot niet..

ISOLDE : Ik zal je het hele verhaal vertellen.... niemand mag Lancelot.

MORGANA : Gaat dat lang duren ?

ISOLDE : Eeuwen !

MORGANA : Doe geen moeite ... sluit je ogen en denk aan Camelot.

(Morgana wil weggaan)

ISOLDE : Blijf !... ik zal er een heel kort verhaaltje van maken.

In godsnaam, hélp me Morgana.... ik ben rádeloos!

MORGANA : Wat heb ik eraan ?

ISOLDE : Het is een verschrikkelijk t r a g i s c h verhaal... je kan eens goed lachen.

MORGANA : Goed, ik zal luisteren - maar géén belóften - en hou het voorál kort!

ISOLDA : Het begon allemaal op een woensdag... Ik zat in de bibliotheek heel erg bezig te zijn met mijn eigen zaken. Merlijn had mij een vod meegebracht van een van zijn tijdreizen... ik snap maar niet waarom hij het niet houdt bij een zichtkaart of een stukje rots ofzo, zoals iedereen.

Deze lor heeft hij meegebracht uit een of ander godvergeten gat ergens in Frankrijk... Bayeux of zo! Ik had 'n geweldige lol met die Franse bomen eruit te tornen en in de plaats daarvan onze stoere Engelse eikenbomen te naaien.... en natuurlijk ook die goeie, ouwe Union Jack... kwestie van de kleur...

MORGANA : MÓÓI !!

ISOLDE : Het was een hete dag en ik had toch zo de pest in! Drie uur lang had ik die morgen reeds moeten luisteren naar Galahad's gezever over, hoe hij elke draak gedood had die hij ooit in zijn leven was tegengekomen..... Nét op het ogenblik dat ik de bladeren vastmaakte aan de 324 ste boom, hoorde ik een oorverdovend lawaai in de gang en de deur vloog open.

(geluid: oorverdovend lawaai - deur open en Lancelot op- verschrikt en geheel en al bibberend)

ISOLDE : Het was Lancelot ! Natúúrlijk ! wie anders ?.. Geen: "kan ik binnenkomen als túbelieft", geen "Sorry, ik stoor toch niet " maar Klétter - bång - knots!

Lancelot gilde.....

LANCELOT : Verberg me ! In godsnaam, verberg me !

ISOLDE : Mijn eerste gedachte was : die heeft vast een draak achter zich aanzitten - mijn hoofd was nog vol van draken - dus probeerde ik te vluchten - Lancelot kon de pot op.... maar....plots realiseerde ik mij dat hij bezig was met onder mijn rok te kruipen.

MORGANA : Lancelot's idee van romantiek !

ISOLDE : Ik vloekte en wou hem wegduwen, maar hij bleef maar gillen...

LANCELOT : verbérg me... verbérg me alsjeblieft...

ISOLDE : én maar huilen en snikken. Ik probeerde naar de sofa te rennen tot..... hij plóts op een of andere onverklaarbare wijze mijn moederlijke gevoelens deed ontwaken.

MORGANA : Hã !

ISOLDE : Ik geloof natuurlijk niet in die onzin, maar tóch duwde ik hem onder mijn rok en wierp dat Bayeux-tapijt over het geheel -nét op tijd - want enkele seconden later was er alweer dat oorverdovend lawaai op diezelfde gang en wêér vloog de deur open - ik begon net een van die zenuwhoofdpijntjes te krijgen waar je zoveel over hoort - toen Britomart de kamer kwam binnenzeilen....

Jongen, was die woédend ! Lancelot had Merlijn toch eventjes de toekomst ingestuurd om een nieuwe lans. Zo eentje uit glasvezel Die zijn érg goed. Daarmee maak je gegarandeerd lucifertjes uit alle houten lansen die je op toernooien tegenkrijgt.

Britomart, die moest uitkomen tegen Lancelot in de gemengde halve finale, voelde zich natuurlijk érg vernederd.

En nu is zij elke morgen zo ziek als een hond.

Ik voelde me wel erg ongemakkelijk. Dãär stond ik dan heel erg beleefd te converseren en de hele tijd voelde ik gedraai, geschud en getril ergens in de buurt van mijn slip.

Britomart heeft ook nog eens héél duidelijk gezegd wãt ze zou doen met Lancelot én zijn lans als ze hem te pakken zou krijgen, en dãt was helemaal niet nètjes.....

MORGANA : Is dit detail echt nodig ? Kom terzake!

ISOLDE : Dat was terzake. Toen hij te voorschijn kroop, had hij toch die uitdrukking op zijn gezicht.... een mengeling van genot en schaamte. net of hij voelde precies wat ik voelde.

Dat was toch werkelijk geen houding voor een "Fleur" DER : ridderschap!

(Lancelot komt recht- verlegen - stapt nadenkend de kamer rond)

ISOLDE : Ik stond te wachten tot hij weg zou gaan.... maar vóór hij bij de deur was draaide hij zich om, wierp zich op de grond en grabbelde

me beet rond de knieën. Nu was hij te ver gegaan. Ik haalde diep adem - genoeg om Britomart te vertellen waar hij was - toen ik zag dat zij er niet meer was.....én... ik hoorde een stem.... die van mijn tenen kwam....

LANCELOT : Mijn geliefde..... mijn liefste enige liefste mijne....

ISOLDE : De stem kwam hoger....

LANCELOT : Laat me je schitterende blauwe ogen omhelzen.....

ISOLDE : Ik keek rond.... er was niemand...maar mijn ogen zijn bruin.

LANCELOT : Ik voel een drang in mij opwellen, een onbedwingbare krankzinnig-makende drang

(Lancelot wil Isolde beetpakken maar zij vlucht achter sofa)

ISOLDE : Nu werd ik pas echt ongerust. Op dat moment dacht ik dat hij een groot hakmes zou bovenhalen...

LANCELOT : Om je te omhelzen....

(Lancelot tracht Isolde te omarmen- katteke -achter- elkaar rond sofa)

ISOLDE : STÓP !..... of ik roep Britomart ! Dat kalmeerde hem even, maar niet voor lang.

LANCELOT : Edele vrouwe.... je begrijpt het niet.... ga zitten, ik smeed je, ik kan het verklaren..

ISOLDE : Ik gaf hem toen maar zijn zin en ging zitten. Toen kwam het... Hij was er niet op uit om me te vermoorden. Maar volgens één of andere achterlijke riddercode was het , de "betere soort" ridder verboden om in de buurt van een vrouwenrok te komen.. laat staan eronder.. Tenzij.... TÉNZIJ... hij zich in de greep bevond van een on-be-dwing-bare hartstocht . Ik wees hem er op dat hij zich in de greep van een onbedwingbare schrik bevond... maar dat mocht niet. Het moest onbedwingbare hartstocht zijn... Ik zei dan maar vlug dat het genot geheel en al aan mijn kant was... maar dat was ook niet goed. Dan sleurde hij er "riderlijke tradities" bij.. dat soort zaken dat tóch geen enkele vrouw kan begrijpen.... mannelijke verbondenheid enzovoort.. Over hypocrieten gesproken.. ik weet dat ze meer in vrouwenlippen zitten dan in hun schitterende wapenuitrustingen.
Maar wat maakt het ook uit, ... zijn "plicht als ridder" gebood hem zich met mij te verlossen ook al was ik - zoals hij mijn nadrukkelijk verzekerde - zijn type niet. En dat was dat!
Wanneer het mij niet aanstond, jammer dan! Trouwens een onbeantwoorde liefde zou hem nog een edeler aanschijn geven. Ik waagde nog een poging - alhoewel ik wist dat het nutteloos was-"Lancelot...

zand erover.... vergeet het... het blijft tussen jou, mij en het Bayeux-tapijt.

- LANCELOT : Vrouwe, ik vrees dat ik U het hof moet maken als boete voor de zonden mijner zinnen..
- ISOLDA : Wat kan je daar nou op antwoorden ? Ik heb er veel deugd van gehad, ga nu maar .
- LANCELOT : Ik moet en zal je de mijne maken.
- ISOLDE : Ik moest me duidelijker uitdrukken : S O D E M I E T E R O P !!
Daár keek hij van op. Echte dames zeggen nooit Sodemieter op.
- LANCELOT : Ik wil je omhelzen ... ik wil je bezitten... je moet de mijne worden..... ik wil jou voor eeuwig en altijd de mijne noemen. Oh... ik begrijp de gevoeligheid van je maagdelijkheid....
- MORGANA : Héi?
(Isolde kijkt kwasi verlegen naar Morgana en haalt schouders op)
- LANCELOT :je onbevleete lichaam..... geef me een teken.... geef me hoop.... o, ik laat je niet gaan. Zonder jou is mijn leven een woestijn... Ik weet het, misschien ben ik je niet waardig. Zeg me wat ik moet doen om je waardig te zijn. Ik ben bereid alles te doen om mij door jou te laten aanbidden.
- ISOLDE : Daär kreeg ik een ietsiepietsie hoop!
- LANCELOT : Ik zal de hoogste berg overwinnen, de gruwelijkste draak doden.. de diepste oceaan overzwemmen....
- ISOLDE : Hã, dat laatste begon er al op te lijken, ik wist namelijk dat hij niet kon zwemmen.
- LANCELOT : ...ik zal in een ver land pygmeeën doden .. én opzetten, ik zal de Vrouwe van het Meer de polsen afhakken... ik zal de laatste overlevende eenhoorn doden... ik zal de grote Noordpool ontdekken en daarna doden....
- MORGANA : Zeker geen lid van Greenpeace ?
- ISOLDE : Hij ging er wel érg in op, en hij bleef maar doordrammen...
- LANCELOT : Ik breng je de windels van de mummie van de Farao.. de helft van de Sahara-woestijn... ik schiet het bovenste topje van de Everest....
- ISOLDE : Lancelot.... LANCELÓT!.... Nu bevinden we ons duidelijk in Fantasia-land. Misschien kan ik wel een of ander bedenken voor jou.
- LANCELOT : Doden!...of opzetten !... of doden én opzetten... mijn specialiteit
- ISOLDE : Nee, niet doden of opzetten. Ik dacht aan een veel moeilijker taak.... Zo iets voor een soort Superman... iemand die niets of niemand vreest...
Bij die woorden zag ik, als het ware, hoe hij 'geestelijk' de spieren spande....

- MORGANA : Met zijn geest kan dat nooit lang geduurd hebben.
- ISOLDE : 2 seconden. Ik had een schitterend idee. Eerst wou ik hem ergens buitenlands sturen.... Libië bijvoorbeeld ... om daar dan gedood te worden, of op zijn minst seksueel onbekwaam. Maar dan dacht ik aan de Heilige Graal. Ik wist dat de ridder die de Graal zou vinden volmaakt moest zijn. Ik wist dat hij van zichzelf dacht dat hij volmaakt was. Ik wist ook dat hij dacht dat ik dacht dat hij volmaakt was omdat hij dacht dat iedereen dacht dat hij dat was. Terwijl ik dat bedacht dacht ik nog dat hij niet bedacht kon hebben dat ik dacht dat hij geen schijn van kans maakte en zo dacht ik dan dat hij er helemaal niet aan dacht dat dit wel eens een truuk kon zijn.... als je begrijpt wat ik bedoel.
- MORGANA : Er begint iets te dagen.... ga verder.
- LANCELOT : Zeg me wat je verlangt. Ik zweer dat ik jouw wens zal vervullen al kost het mij het leven!
- ISOLDA : Wāf! 't werd beter en beter.
Héér ... ziehier de taak die U moet volbrengen alvorens U mij de Uwe noemen kunt.
O, gét... dat was het helemaal, Bín-go!
- LANCELOT : Eén vrouwe ? Slechts één ? nee, nee, duizend! een miljoen taken. Pas dan kan ik jou tenvolle en volledig mijn diepten en hoogten tonen.
- ISOLDA : Eén is genoeg!..... Het lukt je toch nooit..... Die zāt!
- LANCELOT : Vrouwe, wat een man volbrengen kan zal ik volbrengen!
- ISOLDE : Maar onze meningen over wat een man-zoal kan-zouden wel eens kunnen verschillen.... Die Vatte hij niet... die ging los over hem heen... gelukkig!
- LANCELOT : Ik ben maar Lancelot. De steunpilaar van ARTHUR's HOF!... De édelste der edelen....geroemd en geeërd.... álom bekend als de FLEUR DER RIDDERSCHAP...
- (dit laatste wordt begeleid door schone muziek in technicolor)
- ISOLDE : Jajājājājājājā... ik moest hem echt de bek snoeren, anders was dat zo de hele nacht doorgegaan.
Lancelot, ga dan eventjes de Heilige Graal, onze grootste, levende godsdienstige relikwie zoeken.
- (Lange pauze - Lancelot kijkt of hij' t in Keulen heeft horen donderen)
- LANCELOT : Pardon ?
- ISOLDE : Ga de graal zoeken. Dat moet je toch voor een tijdje, héél lán-g bezighouden.
- LANCELOT (slikt)
: Voor de rest van mijn leven...

- ISOLDE : Voor de rest van je leven. Je mag een koppel vrienden meenemen. Verkozen gezellen !
- LANCELOT : O, ik mag twee gezellen kiezen ?
- ISOLDE : Nee, ik kies voor jou twee gezellen.
- LANCELOT : Wie?
- ISOLDE : Parsival - een doorwinterde graaljager- met één hoofd in de wolken en met het andere been in het graf - EN ... plots dacht ik eraan dat ik meteen een vriend een dienst kon bewijzen... Gawaine.
- LANCELOT : Gawaine ? Nooit van gehoord.
- ISOLDE : Jéé, Lancelot!.. heb jij een kluzenaarsleven geleid zeg. Hij kent jou anders héél goed!
- LANCELOT (Wantrouwend)
- : Wät? Wat bedoel je ?... Wat is er dan mis met die gozer?
- ISOLDE : Het is niet volledig uitgesloten dat er érgens iemand jou héél aantrekkelijk vind.
- LANCELOT : Toch geen flikker hé ? Ik moet geen flikkers.
- ISOLDE : Zoek 't maar uit..... hóp, hóp, hóp... haast je nu maar want gisteren heeft iemand de graal zien rondwandelen ^{hier} in de buurt.
- LANCELOT : Wat doe ik met de graal als ik ze gevonden heb?
- ISOLDE : Wat je maar wil.
- LANCELOT : Dan zal ik ze doden!.. nu, waar is Parsival ?
- (exit Lancelot)
- ISOLDE (kijkt hem na)
- : Begrijp je het nu ? Lancelot op jacht naar de graal, voor de voeten gelopen door Parsival en Gawaine.... Dat moest toch in ' t honderd lopen ?!

SCENE 2

- Kasteelhal - tafel-stoelen - dierenvellen- - wijn en bekers.
Lancelot zit (hangt) aan tafel, duidelijk in de put. Parsival komt opschuifelen- oud - verstrooid, slordig gekleed)

- PARSIVAL : Geef me wat te drinken, ouwe jongen.
- LANCELOT : Ben je weer op Queeste geweest ?
- PARSIVAL : Ábsoluút en totaal uitgewrongen.... Lancelot, om je de waarheid te zeggen - die goeie ouwe graal - het wordt er niet makkelijker op. tegenwoordig wordt ze te pas en te onpas opgemerkt... het is net als met die vliegende schotels.... niemand weet hoe die eruit zien maar iedereen ziet ze wel eens ergens vliegen... de ene ziet ze hier en tegelijkertijd ziet een andere ze daar.... dan weer op deze

of gene berg..... er cirkuleren ettelijke dromen over magische kastelen..... het is tegenwoordig ook een dure sport geworden.

De meest achterlijke boer vraagt tegenwoordig een volle zak gouden dukaten in ruil voor compleet onbruikbare informatie....

Jongen, geloof me, de dagen dat ze dolgelukkig waren met een handjevol paardenmest zijn voorgoed voorbij..... tegenwoordig verplichten ze je om zélf die stinkmest van achter je paard zijn kont op te rapen - ontwijding van openbare gronden, heet hēt anders.

De 3 laatste dagen heb ik als een gek een spoor van zo'n dorps-idioot gevolgd. Dat eindigde ergens in een godvergeten niemandsland. het góót oude wijven.. en op de koop toe werd ik dan nog rotgepest door een reus die mij wou doen betalen vóór ik de brug overmocht..... Ik had helemaal geen zin in de strijd..... ik keerde mijn paard....reed naar huis...(niest)... onderweg nog een flinke kou gevat ook..... (krimpt ineen)... die . verrekte ingewanden van me.... heb onderweg een Cheeseburger gegeten in een van die Schotse tenten die je tegenwoordig overal tegenkomt.... fatale fout..... (stilte).... ken jij het toilet?

LANCELOT (shrikt op)

: Ik vraag ekskuus?

PARSIVAL : Of jij 't toilet kent?

LANCELOT : Niet intiem.

PARSIVAL : Dät toilet....däär!

LANCELOT : Ja,..... ik heb het bezocht..... bij gelegenheid.

PARSIVAL : Ik kan er niet uit wegblijven....'t overvalt me opeens....ik duik er vlug even in en zit daar dan voor uren.... Wat denk je daarvan ?

LANCELOT : Goed!.....heel goed!

PARSIVAL : Wat ?

LANCELOT : Oh, Sorry!.....héél naar..... wat je allemaal niet voor de liefde moet doen hé ?..... ..Maar kom, de gedachte aan Guinevere moet voor jou toch erg troostend zijn, nietwaar ?

PARSIVAL : Eerlijk gezegd, Lance..... nēé!.... dat is het niet!.... Weet je, Ze doet de laatste tijd nogal afstandelijk.... onlangs vertelde ik haar een pracht van een Graalverhaal en zij zat mij daar te bekijken met die ijskoude blik van haar.... en dan maar geeuwen en geeuwen.. Ach, dat eeuwenoude voorspel.... onbeantwoorde liefde..... ik vind het allemaal nogal overroepen... Jääh...'t klinkt natuurlijk heel mooi op je paard uitrijden in die donders mooie zons- ondergang voor de liefde ener kuise vrouw, maar als je daar in je dooiëentje langs die smerige, modderige paadjes ploetert... de ijskoude regen in je nek en en een harige reus achter je kont..

en dan de graal nergens te bespeuren.... ja, ^{jongen, dan ga} je je toch vragen stellen.... is het leven écht niet méér dan dat...
 Als ik dan thuiskom, moe en hongerig, dan moet ik de hele avond haar gevit inkasseren : "Of ik wel weet dat alleen VOLMAAKTE ridders de graal kunnen vinden.... hoe het mogelijk is SOMMIGE mannen toch zo'n hoge dunk van zichzelf hebben.... of ik A.U.B. mijn voeten wil wassen als ik door HAAR kasteel loop.... en waar plots die strontgeur vandaan komt..... of ik toevallig niet in iets getrap^t heb en ga zo maar door..... Ja... ik vraag 't me af.....

LANCELOT (zucht)

: Ach ja.... vrouwen... dat was nu niet bepaald Zijn beste idee. Ik heb zelf ook moeite ze te begrijpen.

PARSIVAL : Ik wil maar zeggen... een vent rijdt uit, dag en nacht zit hij achter draken aan... Ja, ik niét hoor, ik dood geen draken, ik heb niets tegen ze... vent komt terug thuis en wat doet 't vrouwtje? Ze trekt haar mooie neusje op voor de drakenstaart die hij de hele weg heeft meegesleurd, voor hãär, notabene.. en dan krijgt hij op zijn donder dat ze liever had gezien dat hij de tuin wiede..

(rommelend geluid)

Oooh.....heb een verschrikkelijke nacht achter de rug door die Cheeseburger... vertrouw nooit een Schot, jongen.... absoluut verschrikkelijk. Ooho oooh.... was Guineverenu maar hier om haar handje op mijn gefolterde....

LANCELOT : Dãt kan ik haar niet kwalijk nemen, Parse. Dat is nou niet direkt de plaats waar een dame haar gefolterde hand kan leggen. Onsmakelijk idee.

PARSIVAL : Ik kan 't niet helpen....oooh, het komt weer op... ik voel het.... het komt op als grote.....

(Parsival loopt achter scherm)

LANCELOT : Parsival, kan ik iets voor je doen?

PARSIVAL : Papier!.....Papier....breng papier wil je?

LANCELOT : Ah...hier 'T HOFNIEUWS' van gisteren, is dat goed ?

PARSIVAL : Alles is goed!

LANCELOT : 's kijken... o, niét de "Kasteelroddelpagina".... "Ridderlijke gedachten van de dag', dat ook niet..... O? dat kruiswoordraadsel heb ik nog niet ingevuld.

PARSIVAL : Haast je..... haast je A.U.B.!

LANCELOT : Voetbal ook niet.... wacht, even vlug de hoofdtitels bekijken.

(Lancelot gaat zitten... houdt krant ondersteboven.... begint te lezen en vergeet al de rest)

STILTE

- PARSIVAL : Aaaaaaargh!
STILTE
- LANCELOT : Hm, interessant!
STILTE (Gawaine op)
- PARSIVAL : Uuuuuuuuurgh!
- GAWAINE : Kan ik iets doen ?
- LANCELOT (draait krant om)
: Ah, dat is beter!
- PARSIVAL : DDaaaaaaaaaaaaaarghh!
- GAWAINE : Ekskuseer me.... is Uw varken ziek ?
- LANCELOT (zit hardop te spellen)
: H O F S E X.....Hofsex!
- GAWAINE : Ekskuseer me
- LANCELOT : Wat ?... Ik ben aan 't lezen.
- GAWAINE : Wat is er aan de hand met Uw varken?
- LANCELOT : Mijn varken?
- PARSIVAL : AAAAAAaaaauuurghh!
- LANCELOT : Parsival !..... o n  e !
(Gawaine wil kijken achter scherm - deinst ontzet terug en knijpt neus dicht)
- GAWAINE : Beu uwk!.... Wat is dat ?
- LANCELOT : Oké Parsival?.....Hier is papier Parsival.... neem alle pagina's
(geluid van schurend papier langdurig)
- GAWAINE : Is dat geen varken ?
- PARSIVAL : Ooh, 't is voorbij... donders goeie purgatie... voel me nu prima
absoluut prima...
- GAWAINE : Ik niet... ik voel me ziek.
- LANCELOT : Wie ben jij ?
- PARSIVAL : Rare sensatie, Lancelot... zo van binnen traag uitgeknepen
worden naar je achterwerk toe... heel interessant eigenlijk...
't leven is als een kleurrijk wandtapijt, weet je.
- GAWAINE : Jij bent Lancelot, niet?
- LANCELOT : En wat dan nog ? Betwist het en ik dood je !
- GAWAINE : Ik betwist niets. Ik breng je een boodschap van Isolde. Ik ga
met jou mee op queeste.
- PARSIVAL : Welke queeste ?
- GAWAINE : Naar de Heilige Graal.
- PARSIVAL : O, je gaat op queeste, Lancelot. Ik moet zeggen dat dat mij
een beetje verbaast....de laatste keer dat jij op queeste ging
dat was in... laat 's kijken....
- LANCELOT : Dat doet er niet toe, Parsival.
- PARSIVAL : Ja, zelf loop ik ook al een hele tijd de graal te zoeken.
- LANCELOT : Ik ga met je mee.